

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci sl. Radmily ŠUBRTOVÉ Subjektivně prožívaný význam hodů v postmoderní společnosti (na příkladu městské části Medlánek). Praha: Univerzita Karlova v Praze, Fakulta humanitních studií, 2008, 59 s., přílohy (barevné fotografie hodů, plakát, vstupenky, místní zpravodaj). -

Slavnost náleží k „tradičním“ a badatelsky velmi vděčným tématům etnografů, etnologů (antropologů). Od chvíle, kdy německý výzkumník H. Bausinger popsal jev zvaný folklorismus, došlo ovšem ke změnám v pojetí takového výzkumu. Význam revitalizované festivity, jíž hody v jedné z městských částí Brna jako folkloristická akce par excellence bezesporu jsou, se stal bezesporu aktuálním badatelským úkolem. Proč postmoderní člověk, obklopený technikou, radostně znovu obléká „lidový“ oděv a tančí „lidový“ tanec? Stýská se mu po zidealizované vesnické pospolitosti, překryté až nepřijemnou anonymitou města, hledá své domnělé kořeny právě v tom, co považuje za lidovou slavnost, nebo si otevírá, přesycen jinými formami zábavy, nový zdroj jistého odpočinku a pobavení?

Právě tyto problémy jsou, s větší či menší intenzitou, přítomny v bakalářské práci kolegyně Šubrtové. Její otázka ovšem směřuje nejen k vlastním aktérům slavnosti, ale i ke komunálním politikům, kteří pomáhají slavnost revitalizovat, a konečně i k divákům.

Po stručném, místy ovšem zbaveném širšího historického a regionálního kontextu, nástinu vývoje zkoumané lokality (nejlépe je přitom zpracováno poválečné období), charakterizovala autorka své dvě klíčové informátorky, respondenty z okruhu chasy, nikoliv však z vedení města. Metody (položité rozhovory, přímé zúčastněné pozorování, anketa, komparativní metoda) byly zvoleny nepochybně velmi správně, i když i zde mohlo být vysvětlení jejich aplikace profesionálnější, případně dotaženější (zejména u metody komparace). Následuje pokus o etnograficko-historický nárys regionu na základě kompilace z dobře vybraných národopisných a etnografických titulů, pokus, jemuž lze ovšem vytknout nepropojenost s vlastní mikroanalýzou. V kompilaci o vývoji moravských hodů bych více respektovala regionální specifika a časovou změnu. Pokud jde o vadu výchozí literatury, měla na ni kolegyně upozornit.

Vlastní mikroanalýza, tvořící druhou část práce, sestává z rekonstrukce hodů v 50. a 60. letech 20. století podle vzpomínek klíčových informátorek a z pěkného popisu scénáře současných slavností, s vytknutím rozdílů oproti poválečnému vývoji. Přes občasně neorganicky začleněné postřehy jde o velmi zdařilou část práce. Její hlavní význam však tkví v relativně velmi povedeném pokusu o představení tří prožitků hodů – prožitku vedení města, aktérů slavnosti a diváckého zážitku. Autorčiny závěry jsou uvážlivé, jakkoliv by možná stálo za zvážení, zda ještě širěji nepropracovat problém zviditelňování Medlánek vůči Brnu a především vůči ostatním městským částem Brna. Projektuje se bezesporná rivalita i do jiných oblastí života? Nesmírně zajímavé jsou i úvahy respondentů o tradici, která je snad jejich nejfrekventovanějším slovem; právě na tomto místě by se však nabízela konfrontace i s další literaturou, než s tou, která autorku inspirovala (např. s van Dülmenovou Dynamikou tradice). Přes takřka idylické líčení vztahů mezi chasou se nemohu zbavit dojmu, že vystoupení na hodech může velmi pěkně ilustrovat pozici jednotlivých osob ve společenské struktuře ctižádostivých Medlánek. Nakonec – jisté soupeření mezi rodinami jedna z informátorek sama otevřeně přiznala. Stranou autorčina zájmu zůstalo i na odiv stavěné moravanství. Do budoucna bych více radila rozpracovat i choulostivý problém starousedlictví versus náplava, respektive stará výstavba Medlánek versus panelové sídliště, pro které hody „nejsou“.

Závěr. Autorka odevzdala pracovní původní mikroanalýzu, která předpokládala její angažovaný pohyb v terénu, propracovala se k uvážlivým závěrům. Přestože je lze – a to i na

základě zahraniční literatury – do budoucna zcela jistě prohloubit, jsem přesvědčena, že si přítomný autorčin výkon zaslouží hodnocení ***výborně v nižším bodovém pásmu.***

V Praze 16. června 2008

doc. PhDr. Blanka Soukupová, CSc.